

Revisió 25.1.06

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

El Liceu canta rock

LA TRAMA: Amb l'excusa de recrear tres cançons, les noves versions de *Bon dia, Si véns, L'Empordà*, el documental reuneix Gerard Quintana, Pep Sala, Lluís Gavaldà i grups que recorden el què i el com de l'eclosió del rock català pels anys 80 i 90.

El Gran Teatre de Liceu de Barcelona serveix d'esplèndid escenari per a la trobada musical-sentimental.

LA PEL·LÍCULA: Sens dubte el documental ressuscita qual Fè-nix. D'ençà que els ger-

mans Lumière filmaren els obrers sortint de la fàbrica o l'arribada del tren a la Cité, el documental mai no ha estat absent en les intencions de cineastes quant a retenir la realitat i fer-ne memòria. José L. Guerin i Michael Moore ben segur que tenen alguna cosa a veure en aquest interès renovat pel gènere. Jordi Roigé i el seu equip han convocat la flor i nata del rock català sorgit de la democràcia. Tot cantant i deixant-se filmar amb regust elegíac i, per què no, narcisista –Lluís Gavaldà autèntica *primma donna* divertida!–, Gerard Quintana, Pep Sala, Montse Llaràs en clau feminista, Joseph Thió histriònic i les formacions clau d'aquell moment, no s'estan de rescatar impressions històriques. Al llarg dels noranta minuts, el documental passa revista a les vicissituds i il·lusions d'una època vi-

talista. Quinze cançons interpretades en diferents espais del Gran Teatre del Liceu: el foyer, escalinates i, sobretot damunt l'escenari amb el juvenil públic a escena, i de fons les aristocràtiques llotges del coliseum operístic. Noves

versions i l'oportunitat d'assistir a les confessions més o menys secretes de Quintana, Sala, Gavaldà desvetllant antagonismes entre Sau i Sopa de Cabra. A més, el documental aireja el procés de creació, assaig, enregistrament i

viatges dels grups. Llums i ombres del rock català o de quan uns apassionats de la música com a comunicació generacional van llençar-se a envellats i places de Catalunya. L'encert del documental rau en el contrast visual, la inventiva d'imatges que defugen sempre l'estètica videoclipera.

LA FRASE: "A Catalunya, les coses que no passen a Barcelona, no existeixen". Lluís Gavaldà dixit. És una referència al passat o és rabiosa actualitat? La pregunta és ociosa. Ahir com avui el centralisme barceloní fagocita la resta del país. Catalunya és un ciutat, Barcelona, i Lleida un barri perifèric, marginal.

LA RECOMANACIÓ: De bon rotllo vital per aquells i aquelles que van créixer al ritme de "no-més una cançó pot canviar la teva vida".

Rock & Cat

Direcció i guió: Jordi Roigé.

Documental. Ambs els grups Sau,

Sopa de Cabra, Gossos, Els Pets.

Espanya, 2006. 90 minuts. Rambla.